

Chanh Kinh Báo

NĂM THỨ XVI

THÁNG CHÍN 1951

SỐ 179

TỰC-BẢN SỐ 10

Chủ-nhiệm kiêm chủ-bút :

Mục-sư: ÔNG-VĂN-HUYỀN

Hội-Thánh Tin-Lành — Đà-Nẵng

LỆ MUA BÁO :

Một năm (12 số) giá 50 đồng

Nửa năm — 27 đồng

Mỗi số — 5 đồng

HI-SINH

«Vả, họa mới có kẻ chịu chết vì người nghĩa; dễ thường cũng có kẻ bằng lòng chết vì người lành. Nhưng Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu-thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là người có tội, thì Đấng Christ vì chúng ta chịu chết» (Rô-ma 5: 7, 8).

HI-SINH, HI-SINH, hai tiếng nghe rất hùng-dũng, có nghĩa rất quý-báu; bao nhiêu sự-nghiệp vĩ-đại đã thành-công rực-rỡ vốn ra từ đức HI-SINH. Nhưng vì nghe quá hóa quen rồi trở nên thường. Mà phần lớn cũng bởi người ta quá ư lợi-dụng hai tiếng ấy, thậm chí lạm-dụng nữa, thành ra dường như nó không còn có ý nghĩa vốn có của nó vậy.

Song như đám mây mờ không thể cứ án mãi ánh sáng mặt trời xán-lạn được, thì các lẽ kia cũng không thể xóa nhòa tinh-nghĩa chữ HI-SINH mà biến tánh cao quý của nó đi được. Dạy chúng ta phải sáng-suốt nhận-xét cũng như sáng-suốt hành-động, đừng cho «hột châu mắt cá» lẫn-lộn: chớ để ai làm mà cũng đừng làm ai. Vậy ta nên nhận-định rõ :

CÁI CỐ-TÍCH HI-SINH.

Nếu muốn tìm một cái thước, một cái cân, một cái lường để làm khuôn vàng thước ngọc mà đo lường hầu nhận-định hai chữ HI-SINH cho đúng-đắn, thì thiết-tưởng không thể tìm đâu hơn ngoài ra Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta Con

Độc-sanh của Ngài là Đức Chúa Jêsus Christ. Còn cái cố-sở-dĩ mà Đức Chúa Trời phải HI-SINH Con Độc-sanh của Ngài, thì cả nhân-loại dẫu đến kẻ vô-tín đi nữa cũng có thể thấy như họ đều thấy mặt trời chảnh-ngọ là LÒNG THƯƠNG-YÊU. Câu gốc trên đây nói : « ... Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu-thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là người có tội thì Đấng Christ vì chúng ta chịu chết ». Thật « Vì Đức Chúa Trời yêu-thương thế-gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài. . » Lại rằng : « .. nhưng Ngài đã yêu chúng ta, và sai Con Ngài làm của-lẽ chuộc tội chúng ta ».

Ôi ! còn nữa, và còn nhiều lắm lắm, còn biết bao nhiêu câu trong cả Kinh-thánh, trong cả lịch-sử Hội-thánh, và trong mọi tấm lòng kẻ được cứu-chuộc trong suối ân-diễn của Ngài đều chứng tỏ cái CỐ-TÍCH HI-SINH của Đức Chúa Trời là lòng THƯƠNG-YÊU; nhưng không phải lòng thương-yêu pha trộn như thứ « Tình thương-yêu hay hư-mắt » mà quý vị đã đọc trong số báo ra tháng VI, 51 đó đâu, bèn là lòng thương-yêu KHÔNG BỢN KHÔNG SÁP, trong-suốt quá pha-lê.

Lấy đó mà đo, thì hề mỗi khi ta nói với ai, hoặc nghe ai nói với ta bằng tiếng lớn giọng cao rằng: TÔI ĐÃ HI-SINH,... TÔI HI-SINH VÌ ĐỒNG-BÀO, VÌ CÁC ÔNG,... VÌ ANH EM!... thì ta hãy lấy linh-nhãn và lấy kính hiền-vi thuộc-linh mà soi ngắm coi nó có cái bợn li-ti TÔI,... TÔI,... TA, TA ĐÂY hay không. Nếu còn thấy có bợn li-ti ấy (Tôi nói đến cái bợn li-ti, chớ những cái TÔI cái TA sùm-sùm như vàng đá như đồng rơm khỏi phải nói, và đâu cần đến kính hiền-vi!), thì ta hãy mau-mau qui gối mà xưng tội với Chúa, hoặc cầu thay cho anh em đó, xin Chúa dùng huyết đầy linh-nghiệm của Ngài mà rửa sạch lòng như bợn kia đi, để khỏi làm nhòa làm hoen ố cái nét tốt-đẹp của hai chữ HI-SINH mà Đức Chúa Jê-sus đã viết trong lòng chúng ta bằng chính huyết Ngài — thật chỉ bằng chính huyết Ngài, — mà thôi. Hơn thế nữa, chúng ta chắc sẽ không thẹn, trái lại rất tươi-vui mỗi khi đọc đến câu: «Này, vì sao mà sự yêu-thương được nhen tron-vẹn trong chúng ta, hầu cho chúng ta được mạnh-bạo trong ngày xét-đoán, ấy là CHÚA THÈ NÀO THÌ CHÚNG TA CŨNG THÈ ẤY TRONG THÈ-GIAN NÀY.» (I Gi 4: 17)

CÁI THÀNH-TÍCH HI-SINH

Cái nét chữ HI-SINH mà sắc-sảo, thì chính cái chữ HI-SINH nó càng sáng-sủa, cái CỠ-TÍCH HI-SINH mà rọc rỗng thì cái THÀNH-TÍCH HI-SINH hẳn tốt-đẹp biết bao, chiếu-điệu đến nghìn muôn đời vẫn tỏ-rạng.

Sự đoàn-tụ vui-vẻ của muôn muôn nước một nhà, tiếng ầu-ca của triệu triệu dân một giọng, cảnh trường-hi tươi-đẹp của cõi trời mới đất mới như đã dự tá ở trong Khải-huyền đoạn 21, 22 thấy đều do sự HI-SINH TRONG-SUỐT của Đức Chúa Trời và của Cứu-Chúa Jê-sus-Christ mà có, là cái THÀNH-TÍCH vô-cùng tươi-đẹp của sự HI-SINH rỗng-rạc đó.

Cái sự-nghiệp bất-hủ càng ngắm càng tra, càng suy càng cảm của Phao-lô

được chép đề trong bao trang Thánh-sử cũng chỉ do sự HI-SINH TRONG-SẠCH không chút bợn li-ti mà nên, hẳn là cái THÀNH-TÍCH của sự HI-SINH TRONG-TRỄO tua-tủa nghìn muôn thu. Nó kết tinh trong câu: «Nhưng tôi chẳng kể sự sống mình làm quý, miễn chạy cho xong việc đua tôi và chức-vụ tôi đã lãnh nơi Đức Chúa Jê-sus để mà làm chứng về Tin-lành của ơn Đức Chúa Trời» và câu: «Về phần ta, ta đang bị đờ ra làm lẽ quán, kỳ qua đời của ta gần rồi. Ta đã đánh trận tốt-lành, đã xong sự chạy, đã giữ được đức-tin» (Công 20: 24, II Ti 4: 6, 7). Đó là THÀNH-TÍCH HI-SINH tỏ ra trên đối-tượng.

Còn chính thân-vị hi-sinh trong suốt tuy vốn hoàn-toàn vị-tha, không chút bợn vi-kỷ tự-tư, thì cũng không thể chối, và cũng không bao giờ chối được cái THÀNH-TÍCH đến cho. Hãy xem sự hi-sinh của Đức Chúa Jê-sus mà Đức Thánh-Linh xê ra trong Phil. 2: 5-11, ta thấy phần hi-sinh của Ngài là đến chỗ «thậm chí chết trên cây thập-tử». Còn THÀNH-TÍCH đến trên Ngài trong mấy câu sau cho đến chỗ «... và mọi lưỡi thấy đều xưng Jê-sus-Christ là Chúa» thì là cái mà Chúa Jê-sus-Christ chắc không lo tìm-câu trước, nghĩa là không có trong CỠ-TÍCH, nhưng nó vẫn đến trên Ngài không thể không có. Phao-lô cũng đã vui-vẻ thừa nhận rằng: «Hiện nay mào triều-thiên của sự công-bình đã để dành cho ta; Chúa là quan án công-bình sẽ ban mào ấy cho ta trong ngày đó». Ông cũng không quên kêu gọi ta là kẻ có CỠ-TÍCH HI-SINH TRONG-SUỐT mà rằng: «Không những cho ta mà thôi, nhưng cũng cho mọi kẻ yêu-mến sự hiện-đến của Ngài» (II Ti 4: 8) Bởi ai yêu-mến sự hiện-đến của Chúa thì phải hoàn-toàn hi-sinh cho Tin-lành như Phao-lô đã tỏ ra trong Công-vụ các Sứ-dồ 20: 24 đã trưng dẫn ở phần trên.

HI-SINH (Tiếp theo trang 2)

Bây giờ xin chúng ta thấy đều yên-lặng trong giây phút mà cầu hỏi Chúa rằng : Lạy Chúa ! Xin mở mắt cho con, để con thấy rõ con có noi gương mà Ngài đã để lại cho con (I Phi 2 : 21) chưa ! CỐ-TÍCH HI-SINH của con có trong - sạch theo Thánh - ý không ? Con có đòi-bọng gì nơi anh em con đến nỗi phiền lòng sau mỗi khi con làm một việc mà con tự cho là CON HI-SINH HƠN AI CẢ chẳng ? Xin quyền linh-nghiệm của huyết Ngài rửa sạch như bọt mà Ngài đã mở mắt cho con thấy. Xin Chúa cho con lúc nào cũng thấy Ngài mỉm cười đối với con và nói rằng ĐƯỢC LẮM ! Amen. — T.K B.